(*Corvus corone cornix*) szállt le közvetlen mellénk. Fel-feltekintgetve ránk, de szemlátomást nem igen zavartatva magát, lassan elsétált a lábaink mellet (időközben még további 4-5 felnőtt személy is megállt nézelődni mellettünk!), s lebaktatott a tó partjára a víz széléhez, s közben feszülten figyelve az egyre közeledő kenyérdarabot. S mikor a halak által a tó partjához sodródott a kenyérdarab, a varjú vaskos csőrével, hirtelen, gyors mozdulattal, mint egy szigony vágott bele a vízbe, kiemelve egy kb. 6-8 cm-es halivadékot. Ezt a mozdulatot még kétszer tudta megismételni, s közben a fogott halakat a „torokzacskójába" süllyesztette. Majd tovább várakozott szinte dermedt mozdulatlansággal, de a kis halak, felismerve a veszélyt hátrahagyták az ázott kenyérdarabot, s visszaúsztak a biztonságosabb mélyebb szintekre. A dolmányos varjú még egy darabig várakozott, majd miután már a halak nem jelentkeztek a kenyér körül, azt egy elegáns mozdulattal kiemelte, s elszállt vele és a kifogott kishalakkal együtt a park erdőállományának sűrűjébe, ahol valamelyik méretes feketefenyőn a fészke rejtőzhetett, éhes fiókákkal.

Dudás Miklós

VÉRCSE „BOOM" NAGY-KAPROSON. Amint arról előző Calandrella köteteinkben beszámoltunk, a terület déli részeiben, több ütemben létesült vércse költőláda telep, amely látványos eredményeket hozott. Magunk az északi, erdőfoltoktól távoli területen – száraz és nedves jellegű magasréteken álló fiatal akác-csoport négy fájára szereltünk hasonló objektumokat 2013-ban, amelyekben vörös vércse (*Falco tinnunculus*) két párja kotlott 6, illetőleg 7 tojáson, továbbá egy pár kék vércse (*Falco vespertinus*) foglalt költőhelyet. Egyértelműen meglepetésnek számít az azonnali rohamszerű foglalás az előző évtizedek után e fajok „állományának" korábbi felfutása (vörös v.), illetve újra megjelenése (kék v.).

Endes Mihály, Dudás Miklós, Papp Gábor

KÖZÖNSÉGES TÖRPEDENEVÉR (PIPISTRELLUS PIPISTRELLUS) PINCÉBEN TELELÉSE A DEBRECENI NAGYERDŐN. 2014. december 10-én egy nőstény példányt észleltem a Nagyerdei körút egyik házának elhagyatott pincéjében, sarokba húzódva, hibernált állapotban. A pince ablakai állandóan nyitottak voltak, ezen repült be és keresett egy védett sarokban áttelelő helyet. A telelőhely környékén nyáron és ősszel is lehetett az esti órákban esténként rovarokra vadászó példányait megfigyelni. Késő ősszel nappal is repked. Röpte nem gyors, de igen fordulékony. Inkább apró termetű rovarokra, mint pl. szúnyogokra, molylepkékre vadászik. Szeles, esős időben is fáradhatatlanul jár táplálék után. Valószínűleg a megfigyelt példány is így repülhetett be a pincébe, amint ezekre az éjjeli rovarokra vadászott. Téli álmuk nem mély, inkább szaggatott. Enyhébb téli napokon a Nagyerdei tónál is lehet látni repkedő példányait alkonyatkor, amint tisztuló repüléssel ürítkeznek. A telet elsősorban faodvakban, tető alatt résekben, sziklahasadékokban, barlangokban, alkalomszerűen épületek zugaiban tölti. Tavasszal a denevérek közül a legelsők között ébred fel, ősszel viszont a legkésőbb időpontban vonul telelni. Vadászó területe: erdőszegélyek, rétek, ligetes területek, erdei nyiladékok, erdei tisztások.

Szabó Sándor